

Hapšenje Pupića djece, omladine
i Gajića Branka

114/42
P R E P I S

Arhiv Doc. krajinu B. Luka

ABK

OVO JE BILO 9. MAJA 1942. GODINE

Gajić (Simeuna) Branko rođen 1917. godine u Sitnicama sada Major Jug. armije, sa stanom u Banjoj Luci,

I Z J A V I

Sjećam se dobro da je Pupić Dobrila kći Ankina od početka ustanka saradjivala sa Manjačkim odredom koji se je nalazio u Manjači. Drenović je djelovao sa svojim četnicima oko Sitnice i do Mrkonjić Grada te se je bila pročula po selu velika pljačka, dok su borci manjačkog odreda tada imali drugu politiku, kako po pljački tako i po drugim pitanjima naročito bratstvu. U Manjači pored srba bilo je poraca kako hrvata tako i muslimana, dok to nije slučaj bio kod Drenovića koji je osuđivao sve muslimane i hrvate kao ustaše bez obzira da li se oni hoće ili neće da bore protiv ustaša i okupatora. Manjački odred borio se protiv okupatora i svih drugih koji bi mu pomagali, dok Drenovića četnici su dozvoljavali da kroz njihovu peritoriju mogu da slobodno prolaze bez ikakve smetnje talijani. Na koncu Drenović pravi kompromis sa ustašama pored svih nedjela koje su ustaše izvršile nad nedužnim srpskim životom u Mrkonjiću, Ključu, Sanskom Mostu i drugim mjestima.

Bilo je to u proljeće kada sam bio u kući Pupića Anke u Sitnicama, oko 8 sati uveče a na vrata udje grupa naoružanih ljudi koji su imali bajonete na puškama i narediše da niko ne smije nikuda da se miče inače će odmah da pucaju.

Bilo je četnika oko 20 - 30, a u kući sam bio ja (Branko Gajić), Pupić Anka, njena kći Stanislava, sin Nebojša (Braco) i Babić Milka koja se tu zatekla u gostima kod Pupića. Pošto su četnici kratko ispitali ko je ko i kako se zove i potom gdje je Dobrila druga kći Ankina pa kada je Anka rekla da je otišla u goste u Čadjavicu (daleko od Sitnice oko 3-4 kolometra) oni su tada uzeli iz kuće jedan dugačak konopac te svezali mene (Branka Gajića), Milku Babić, Pupić Nebojšu i Stanislavu i poterali napolje. Pupić Anka počela je da zapomaže molima je da joj puste djecu i da nju mjesto djece gone, ali četnici na to nisu se ni obzirali nego su nas terali daleko svezane po zimi uz Čadjavicu a uz put su nas tukli kundecima od pušaka i šakama. Kad su nas doveli u Čadjavicu odveli su nas pod neku veliku

...

stijemu - pećinu zvanu Koturača, te su nas tu odvezali i svakog pojedinačno ispitivali. Mene su četnici ponovo vezali oborili na zemlju i svom snagom tukli kundecima u leđja slabinu i gde su prije stigli a ja sam od bolova strašno jaukao. Oni su od mene tražili da im kažem kakvu vezu imam sa partizanima i ko još ima vezu. Ja im nisam ništa hteo da kažem iako sam znao za vezu koju je imala Dobrila Pupiće jer mi je ona davala i neku štampu koju je dobijala iz Manjače te sam je ja čitao. Na koncu kada su me isprebijali uzeli su nas i govorili da će me zaklati i uzeli me za glavu a nož prinijeli mome vratu kad ni tada nisam ništa kazao onda su me pustili i rekli su mi da ako još išta čuju da imadem vezu sa partizanima da će me odmah ubiti. Dok su mene tukli čula se je kriska od male Stanislave Pupiće za koju sam kasnije čuo da su je toga puta četnici silovali. Oni su tukli i malog Pupića Nebojšu - Bracu koji je također vrištao pod udarcima. Pošto nisu znali ko je Babić Milka tada su je pustili i nisu tukli. Toga puta hašli su Pupiće Dobrilu u Čadjavici kod Petrovića Mile kuće, sutradan je sprovedi ustašama u Mrkonjić Grad gdje je bila pod prismotrom ustaškom i nije smijela da se ikuda kreće.

Od gore pomenutih svi su u toku rata bili uz pokrete ova njihova kretanja od one večeri hapšanja do konca rata, *bila su*:

1) Gajić Branko stupio u partizane i danas se nalazi u JNA kao aktivni major.

2) Pupiće Dobrila poginula u Zelengori kao borac i politički radnik VII Krajiške brigade 1943. godine u V ofanzivi.

3) Pupiće Stanislava također poginula u V ofanzivi kao borac.

4) Bobić Miljka prošla IV i V neprijateljsku ofanzivu i danas je udata za aktivnog kapetana Bukovića Nikolu u Banjoj Luci.

5) Pupiće Nebojša - Braco stupio odmah u početku 1942. godine u partizanske redove i danas se nalazi kao aktivni potpukovnik u Beogradu.

6) Pupiće Anka bila je kroz rat često hapšena od strane četnika pa je duže vrijeme bila i kao taoc zato što su joj sva djeca otišla u partizane. Poslije rata bila je u narodnim vlastima a sada se nalazi kao penzioner u Mrkonjić Gradu.

24. maja 1963. godine
Banja Luka

Gajić G. ojk, s.r.

ORIGINALNA IZJAVA OVJERENA JE POTPISOM I PEČATOM SAVEZA BORACA.

PREPIS IZJAVE IZVRŠEN JE RADI TOGA DA BI SE MOGLA LAKŠE ČITATI POŠTO JE ORIGINAL PISAN RUKOM. ORIGINAL SE NALAZI SKUPA SA Ovim PREPISOM.